

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Vi håber, at det her får så mange som muligt til at kunne blive længere på arbejdsmarkedet, men det er jo ganske svært, når vi lige tager fat på en ny forebyggelsesfond, at sige, at vi regner med, at der præcis bliver 1.000 færre syge eller 1.000 færre, der går på førtidspension. Det er ikke den måde, vi normalt arbejder på.

Vi mener, at det her skal have en positiv effekt. Derfor vil vi følge området meget nøje for at sikre, at der kommer en positiv effekt af de mange projekter. Det er jo selvfølgelig også, fordi det er et led i den overordnede strategi om at sikre velfærdsstatens fremtid økonomisk. Så vi er meget optaget af det. Det er rigtigt, at vi ikke har sat et præcist antal hoveder på, hvor mange vi forventer lige af det her, men vi har jo vores overordnede mål for, hvor mange ekstra der skal ud på arbejdsmarkedet inden år 2020.

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Venstres valgoplæg i 2001 handlede bl.a. om at gøre op med minuttyranniet i hjemmeplejen. Jeg kunne forstå på fru Charlotte Antonsen, at man nu lægger op til, at arbejdsgivers ret til at lede og fordele arbejdet skal underkastes nogle andre regler, og at man er parat til at gå ind og se på: Kan vi minimere arbejdsgivers ret til at lede og fordele arbejdet? Og respekt for det. Fint. Men hvor lang tid skal vi vente på, at man rent faktisk lever op til det valgløfte, som statsministeren gik ud med på samtlige fjernsynskanaler i 2001, nemlig opgøret med minuttyranniet i hjemmeplejen? Ligger det i forebyggelsesfondens strategi?

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Minuttyranniet i den offentlige sektor har vi sådan set allerede taget fat på inden for Socialministeriets område. Med hensyn til forebyggelsesfonden i sig selv kan vi sagtens forestille os, at der kommer nogle konkrete projekter inden for arbejdsmiljø, som kunne have som konsekvens, at man fik en anden styreform end det, som fru Anne Bastrup kalder minuttyranni.

Men grunden til, at jeg tog det sidste punkt med i min ordførertale om vores nye indsats for at kvalitetssikre den offentlige sektor, er, at jeg faktisk mener, at nogle af de ting, fru Anne Bastrup spørger om her, f.eks. minuttyranni, netop er noget, man kan løse ved at gå ind og se på,

om vi inden for de forskellige sektorer kunne give de enkelte institutioner, de enkelte plejehjem, de enkelte kommuner en større frihed til selv at tilrettelægge arbejdet. Og så kunne det jo godt være, at man rundtomkring fandt ud af nogle mere forståelige, nogle mere enkle metoder, som måske oven i købet også kunne give den enkelte medarbejder en større medindflydelse på vedkommendes egen indsats.

Det kan godt være, der ligger noget i forebyggelsesfonden, men jeg tror, der ligger endnu mere i den kvalitetssikring, vi nu er gået i gang med på den offentlige sektors område.

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Kvalitetssikringsprojektet tror jeg ikke at der er ret mange der ved noget som helst om.

Men bortset fra det, kan jeg så på baggrund af fru Charlotte Antonsens svar her konstatere, at FOA, hvis de kommer med et projekt, hvor de fordeler det sådan geografisk på forskellige kommuner og forskellige typer af institutioner, kan søge forebyggelsesfonden i et forsøg på at få selvstyre ud på det enkelte plejehjem? Eller skal FOA have fat i tillidsrepræsentanten på det enkelte plejehjem, indgå en konkret aftale med det enkelte plejehjem og så først bagefter søge?

Mit spørgsmål er: Giver man via forebyggelsesfondens konstruktion reelt FOA en mulighed for sådan et storskalaprojekt, eller er det hver enkelt institution, der skal indgå en konkret aftale og søge konkret? For så bliver det jo ikke rigtig til noget.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Såvel FOA som alle de andre fagforeninger og arbejdsgiverorganisationer, og hvem der ellers måtte interessere sig for det, har bestemt noget at gøre her. Det er da bl.a. dem, initiativerne skal komme fra.

Kl. 10.35

Men det er klart, og det var sådan set det, fru Anne Bastrup selv var bekymret over i starten, at vi da ikke bare vil give penge ud til nogle fagforeninger og sige, at så kan de undersøge dit og dat. Det, vi er meget optaget af, og det, som hele arbejdet er gået med i de forhandlinger, vi har haft om forebyggelsesfonden, er, at der er tale om helt konkrete projekter. Med hensyn til hvor inspirationen kommer fra, er det klart, at den jo bl.a. kan komme fra de store tværgående fagforeninger. Det mener jeg i sagens natur må være